พระคาถาชินบัญชร สมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี)

นำเสนอเมื่อ : 7 ก.ย. 2551

พระคาถาชินบัญชรนี้ เป็นคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์ยิ่งนักตกทอดมาจากลังกาเจ้าประคุณ สมเด็จฯ ค้นพบในคัมภีร์โบราณได้ดัดแปลงแก้ไข แต่งเติมให้ดีขึ้น เป็น เอกลักษณ์พิเศษ ได้เนื้อถอยกระทงความสมบูรณ์แปลออกมาแล้ว มีแต่สิ่งมงคล แก่ผู้สวดภาวนา ทุกประการ

พระคาถานี้เป็นการอัญเชิญ พระพุทธานุภาพ แห่งพระบรมศาสดาสมเด็จ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า และพระพุทธเจ้า ที่ได้เคยตรัสรู้ ก่อนหน้านั้น จากนั้น เป็นการอัญเชิญ พระอรหันต์ขีณาสพ อันสำเร็จ คุณธรรมวิเศษแต่ละองค์ ไม่เหมือนกัน นอกนั้นยังอัญเชิญ พระสูตรต่างๆ อันโบราณาจารย์เจ้า ถือว่า เป็นพระพุทธมนต์ อันวิเศษแต่ละสูตร มารวมกัน สอดคล้อง เป็นกำแพงแก้ว คุ้มกัน ตั้งแต่กระหม่อมจอมขวัญ ของผู้ภาวนาพระคาถา ลงมาจนล้อมรอบตัว จนกระทั่งหาช่องโหว่ ให้อันตราย สอดแทรก เข้ามามิได้

ผู้ใดได้สวดภาวนา พระคาถาชินบัญชรนี้ เป็นประจำ อยู่เสมอ จะทำให้เกิด ความสิริมงคล สมบูรณ์พูนผล ศัตรูหมู่พาล ไม่กล้ากล้ำกลาย ไปทางใด ยอมเกิด เมตตา มหานิยม เกิดลาภผล พูลทวี

เพื่อให้เกิดอานุภาพยิ่งขึ้น ก่อนเจริญภาวนา พระคาถา ชินบัญชร ให้ตั้ง **นะโม 3 จบ** แล้วระลึกถึง และบูชาเจ้าประคุณสมเด็จ ด้วยคำว่า

ปุตตะกาโม ละเภปุตตัง ธะนะกาโมละเภธะนัง อัตถิกาเยกายะญายะ เทวานังปิยะตังสุตตะวา อิติปิโสภะคะวา ยะมะราชาโน ทาวเวสสุวัณโณ มรณังสุขัง อะระหังสุคะโต นะโมพุทธายะ

.....พระคาถาชินบัญชร.....

ชะยาสะนาคะตา พุทธา เชตะวา มารัง สะวาหะนัง จะตุสัจจาสะภัง ระสัง เย ปิวิงสุ นะราสะภา

พระพุทธเจ้าและพระนราสภาทั้งหลาย ผู้ประทับนั่งแล้วบนชัยบัลลังก์ ทรงพิชิตพระยามาราธิราช ผู้พรั่งพร้อมด้วย เสนาราชพาหนะแล้ว เสวยอมตรสคือ อริยะสัจจธรรมทั้งสี่ประการ เป็นผู้นำสรพพสัตว์ให้ข้ามพ้นจากกิเลส และกองทุกข์

ตัณหังกะราทะโย พุทธา อัฏฐะวีสะติ นายะกา สัพเพ ปะติฏฐิตา มัยหัง มัตถะเก เต มุนิสสะรา

มี 28 พระองค์ คือพระผู้ทรงพระนามว่า ตัณหังกรเป็นอาทิพระพุทธเจ้าจอมมุนีทั้งหมดนั้น

สีเส ปะติฏฐิโต มัยหัง พุทโธ ธัมโม ทะวิโลจะเน สังโฆ ปะติฏฐิโต มัยหัง อุเร สัพพะคุณากะโร

ข้าพระพุทธเจ้าขออัญเชิญมาประดิษฐานเหนือเศียรเกล้า องค์สมเด็มพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ประดิษฐานอยู่บนศรีษะ พระธรรม อยู่ที่ดวงตาทั้งสอง พระสงฆ์ผู้เป็นอากรบ่อเกิดแห่งสรรพคุณ อยู่ที่อก

หะทะเย เม อะนุรุทโธ สารีปุตโต จะ ทักขิเณ โกณฑัญโญ ปิฏฐิภาคัสมิง โมคคัลลาโน จะ วามะเก

พระอนุรุทธะอยู่ที่ใจ พระสารีบุตรอยู่เบื้องขวา พระโมคคัลลาน์อยู่เบื้องซ้าย พระอัญญาโกณฑัญญะอยู่เบื้องหลัง

ทักขิเณ สะวะเน มัยหัง อาสุง อานันทะราหุโล กัสสะโป จะ มะหานาโม อุภาสุง วามะโสตะเก

พระอานนท์กับพระราหุลอยู่หูขวา พระกัสสะปะกับพระมหานามะอยู่ที่หูซ้าย

เกสันเต ปิฏฐิภาคัสมิง สุริโย วะ ปะภังกะโร นิสินโน สิริสัมปันโน โสภิโต มุนิปุงคะโว

มุนีผู้ประเสริฐ คือ พระโสภิตะผู้สมบูรณ์ด้วยสิริ ดังพระอาทิตย์ส่องแสงอยู่ที่ทุกเส้นขน ตลอดร่างทั้งข้างหน้า และข้างหลัง

กุมาระกัสสะโป เถโร มะเหสี จิตตะวาทะโก โส มัยหัง วะทะเนนิจจัง ปะติฏฐาสิ คุณากะโร

พระเถระกุมาระกัสสะปะผู้แสวงบุญทรงคุณอันวิเศษ มีวาทะอันวิจิตรไพเราะอยู่ที่ปากเป็นประจำ

ปุณโณ อังคุลิมาโล จะ อุปาลี นันทะสีวะลี เถรา ปัญจะ อิเม ชาตา นะเลฏา ตีละกา มะมะ

พระปุณณะ พระอังคุลิมาล พระอุบาลี พระนันทะ และพระสีวะลี พระเถระทั้ง 5 นี้ จงบังเกิดเป็นกระแจะจุณเจิมที่หน้าผาก

เสสาสีติ มะหาเถรา วิชิตา ชินะสาวะกา เอเตสีติ มะหาเถรา ชิตะวันโต ชิโนระสา ชะลันตา สีละเต เชนะ อังคะมังเคสุ สัณฐิตา

ส่วนพระอสีติมหาเถระที่เหลือ ผู้มีชัย และเป็นพระโอรส เป็นพระสาวกของพระพุทธเจ้าผู้ทรงชัย แต่ละองค์ล้วนรุ่งเรืองไพโรจน์ ด้วยเดชแห่งศีลให้ดำรงอยู่ทั่วอวัยวะน้อยใหญ่

ระตะนัง ปุระโต อาสิ ทักขิเณ เมตตะสุตตะกัง ธะชัคคัง ปัจฉะโต อาสิ วาเม อังคุลิมาละกัง

พระรัตนสูตรอยู่เบื้องหน้า พระเมตตาสูตรอยู่เบื้องขวา พระอังคุลิมาลปริตรอยู่เบื้องซ้าย พระธชัคคะสูตรอยู่เบื้องหลัง

ขันธะโมระปะริตตัญจะ อาฏานาฏิยะสุตตะกัง อากาเส ฉะทะนัง อาสิ เสสา ปาการะสัณฐิตา

พระขันธปริตร พระโมรปริตร และพระอาฏานาฏิยสูตร เป็นเครื่องกางกั้น ดุจหลังคาอยู่บนนภากาศ

ชินนานา วะระสังยุตา สัตตะปาการะลังกะตา วาตะปิตตาทิสัญชาตา พาหิรัชฌัตตุปัททะวา

อนึ่งพระชินเจ้าทั้งหลายนอกที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ ผู้ประกอบพร้อมด้วยกำลังนานชนิด มีศีลาทิคุณอันมั่นคง คือ สัตตะปราการ เป็นอาภรณ์มาตั้งล้อมเป็นกำแพงคุ้มครองเจ็ดชั้น

อะเสสา วินะยัง ยันตุ อะนันตะชินะเตชะสา วะสะโต เม สะกิจเจนะ สะทา สัมพุทธะปัญชะเร

ด้วยเดชานุภาพแห่งพระอนันตชินเจ้าไม่ว่าจะทำกิจการใดๆ เมื่อข้าพระพุทธเจ้าเข้าอาศัยอยู่ในพระบัญชรแวดวงกรงล้อม แห่งพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ขอโรคอุปัทวะทุกข์ทั้งภายนอกและภายใน อันเกิดแต่โรคร้าย คือ โรคลมและโรคดีเป็นต้น เป็นสมุฏฐานจงกำจัดให้พินาศไปอย่าได้เหลือ

ชินะปัญชะระมัชฌัมหิ วิหะรันตัง มะฮี ตะเล สะทา ปาเลนตุ มัง สัพเพ เต มะหาปุริสาสะภา

ขอพระมหาบุรุษผู้ทรงพระคุณอันล้ำเลิศทั้งปวงนั้น จงอภิบาลข้าพระพุทธเจ้า ผู้อยู่ในภาคพื้นท่ามกลางพระชินบัญชร ขาพระพุทธเจ้าได้รับการคุ้มครองปกปักรักษาภายในเป็นอันดี ฉะนี้แล

อิจเจวะมันโต สุคุตโต สุรักโข ชินานุภาเวนะ ชิตุปัททะโว ธัมมานุภาเวนะ ชิตาริสังโฆ สังฆานุภาเวนะ ชิตันนะราโย สัทธัมมานุภาวะปาลิโต จะรามิ ชินะปัญชะเรติ

ข้าพระพุทธเจ้า ได้รับการอภิบาลด้วยคุณานุภาพแห่งสัทธรรม จึงชนะเสียได้ซึ่งอุปัทวะอันตรายใดๆ

ด้วยอานุภาพแห่ง พระชินะพุทธเจ้า ชนะข้าศึกศัตรูด้วยอานุภาพแห่งพระธรรม
ชนะอันตรายทั้งปวงด้วยอานุภาพแห่งพระสงฆ์ ขอข้าพระพุทธเจ้า
จงได้ปฏิบัติและรักษาดำเนินไปโดยสวัสดีเป็นนิจนิรันดร เทอญ

ขอบคุณข้อมูลจาก http://www.polyboon.com